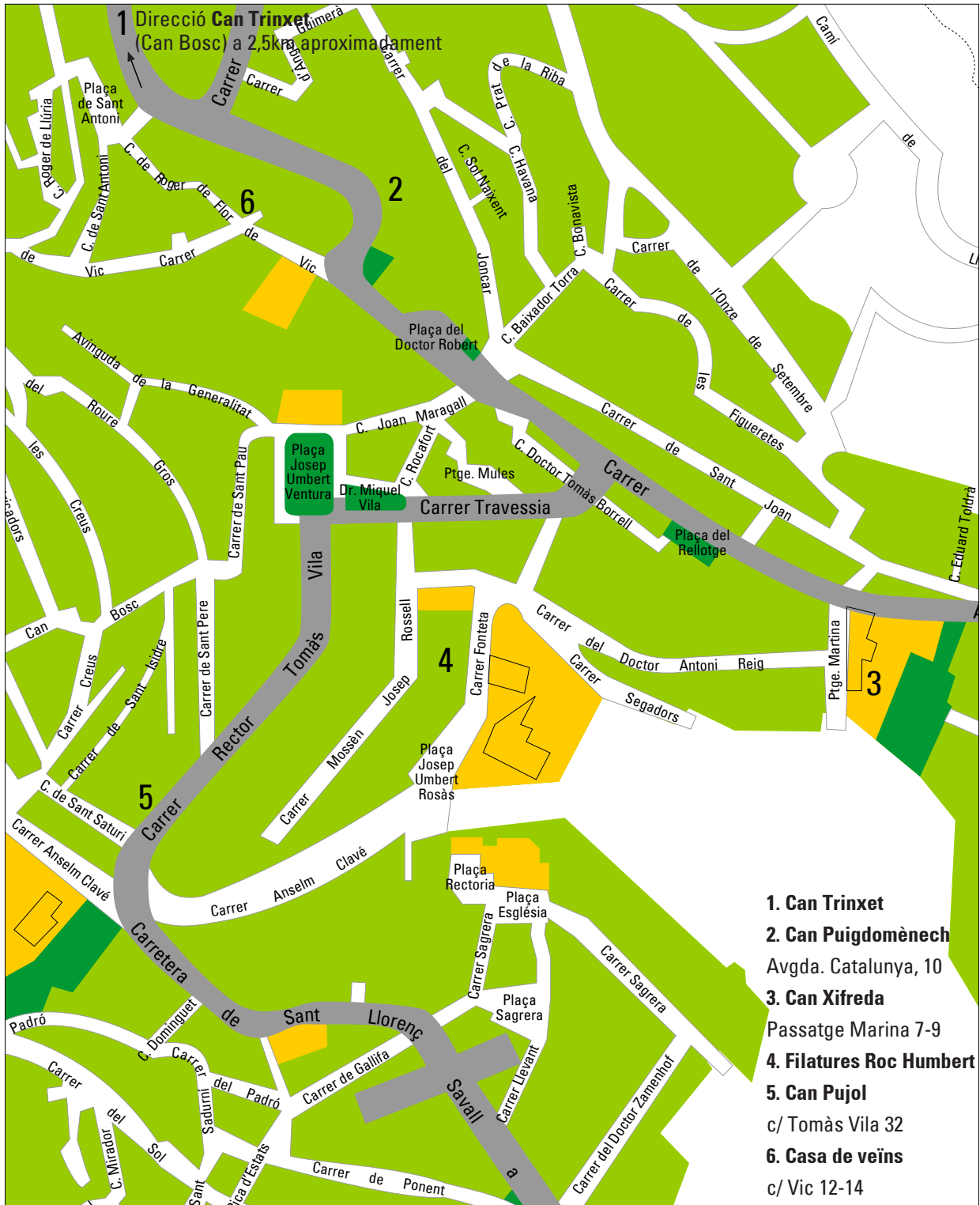

activitats ruta modernista

activitats ruta modernista

1. CAN TRINXET (1923-1925)

Arquitecte: Joan Rubió i Bellver (Reus, 1871 - Barcelona, 1952)

Edifici aïllat de tipologia ciutat jardí, situat enmig del bosc, al nord-est del casc urbà, prové de la reforma de l'antiga masia de Can Bosch. És propietat de la família Trinxet. Es duu a terme sota la influència de Gaudí en la construcció del Parc Güell (un altre projecte de ciutat jardí).

El conjunt és de planta i volum complexe, i façanes asimètriques de pedra. Té jardins de composició romàntica. L'element principal és un vestíbul central, envoltat d'espais col·locats de forma aleatòria. Rubió utilitza procediments constructius de la pedra "en sec", així com blocs de pedra simplement desbastada. En la construcció d'elements de pedra desbastada, Rubió es centra en els murs, el desglossament dels arcs, i els acabats, més que en la forma de construir voltes. Els espais interiors són de dimensions i proporcions canviants. L'existència de diferents accessos, i l'esgraonament d'espais grans i petits, són altres característiques. La solució del conjunt és feta amb l'ajuda dels paletes, i desenvolupant les idees a peu d'obra sense un projecte prèviament definit. Així van anar sorgint dependències al voltant del vestíbul principal, que no figuraven al projecte. Els coronaments dels murs amb crestes punxagudes i irregulars, els arcs rebaixats de les llindes de les portes i finestres, i els murs de pedra són construïts amb les tècniques pròpies de la fàbrica de maó. El menjador és de planta quadrada, de doble alçada, i cobert amb un embigat en forma de retícula. Està en molt bon estat de conservació. En ell actualment hi ha ubicat un restaurant.

2. CAN PUIGDOMÈNECH (1919)

Adreça: Avinguda Catalunya 10

Arquitecte: Joan Rubió i Bellver (Reus, 1871 - Barcelona, 1952)

Edifici entre parets mitgeres compost de planta soterrani, planta baixa i planta pis. Propietat de Joan Puigdomènech Mandí. Rubió, actua en una casa entre mitgeres, cosa del tot inusual si es té en compte el conjunt de la seva obra.

En aquesta façana, l'arquitecte, vol fer un element net, sense objectes que enfarfeguin la visió de conjunt, dominada per dos colors. Així, la totalitat de la façana es presenta estucada blanca (molt freqüent en l'obra de Rubió), jugant amb el verd dels porticons, i de la ceràmica vidriada. Aquesta ceràmica, és poc abundant, però col·locada de forma precisa, per trencar la monotonia del parament. Tot i la inexistència d'elements sortints, com ara balcons, Rubió juga amb l'impacte visual d'un element pla i sense joc amb les ombres. Aquí es pot veure la simplicitat dels escassos elements com llindes i medallons, explotats al màxim, per donar contrast amb la blancor del fons.

L'edifici es presenta amb quatre cossos visibles des de l'exterior, tots ells tancats amb voltes de maó de pla. Deixant de banda el cos de l'escala, que destaca perquè sobresurt més que els altres, es veu la simetria dels altres tres. També podem trobar dos esgrafiats, aparentment col·locats, per omplir l'esbelt cos de l'escala. També és destacable la presència de la forja a les baranes de les finestres, element quasi indispensable en tot edifici modernista. La façana presenta brutícia degut als regalims de l'aigua de pluja.

activitats ruta modernista

3. CAN XIFREDA (1910)

Adreça: Passatge Marina 7-9

Arquitecte: desconegut

Finca modernista amb obertures d'estil àrab d'arc de ferradura, i rematada amb una torre d'inspiració medievalista, però amb clara motlluració modernista. Destaca la dificultat de posada en obra del projecte, desafiant la topografia del terreny. Sembla com si l'arquitecte volgués projectar un edifici robust i inaccessible a simple vista.

La peça més important és el mur de contenció que tanca la finca. A les finestres d'aquest mur hi trobem les reixes d'acer forjat. El mur és fet amb el sistema similar al del tancament de la casa Trinxet. Destaca la xemeneia de fàbrica, de diferents conductes visibles des de l'exterior. Aquest domini de la fàbrica, jugant amb les formes i volums, és clarament Modernista. També és rellevant la gran facilitat per unir la pedra amb els maons ceràmics.

Un gran estudi dels materials per part dels arquitectes de l'època, fa possible l'alta explotació de tots els elements utilitzats en obra. Destaca l'ús de la fàbrica de maó a les cantonades de la torre, per trabar el conjunt. És important el diferent rang que s'usa en els elements fets amb maó. Així, la xemeneia neix amb la idea de ser d'obra vista, i la fàbrica de maó restant, tot i que malmès, té un arrebossat. Aquest arrebossat dóna més importància a un element com és la xemeneia, projectat per trencar amb la resta del parament. Bon estat de conservació, i ús actual com a parc accessible.

4. FILATURES ROC HUMBERT (1898-1899)

Arquitecte: desconegut

Hi ha molts indicis per pensar que el projecte fou obra d'Antoni Gaudí, però per les raons que siguin, ell no el va dirigir. L'arquitecte encarregat de l'obra es desconeix.

Edifici construït per allotjar les filatures de Roc Humbert, fou inaugurat pels Jocs Florals de 1899. Estava pensat per fer de gran contenidor. Actualment té un ús industrial. És l'obra Modernista més important del poble. Bona part de la seva importància ve donada perquè és una de les primeres obres d'aquest moviment arquitectònic, i on es posen en pràctica elements constructius fins aleshores desconeguts.

La façana no té elements molt vistosos, però és la seva grandesa i regularitat de formes aconseguïdes amb el maó, el que dóna importància a l'edifici. L'estructura és de maó i acer post-tensat. També hi trobem agulles de pedra sense desbatar. Des de l'exterior es poden diferenciar tres nivells. El primer presenta algunes obertures amb un acabat neogòtic. La façana té grans obertures entre els pilars de fàbrica de maó. L'element més representatiu són les arcades de mig punt de volta de maó de pla, que tanquen les obertures. N'hi ha 26 en el parament lateral més llarg.

Fet inicialment amb obra vista, la façana fou posteriorment arrebossada el 1940. Actualment, per sort, torna a estar sense la capa d'arrebossat que impedia veure la fàbrica de maó.

En general està molt malmès per la successiva localització d'indústries en el seu interior, i per la inexistent conservació. La coberta original ha estat substituïda per una de plaques ondulades.

activitats ruta modernista

5. CAN PUJOL (1901)

Adreça: carrer Tomàs Vila 32

Arquitecte: desconegut

Casa senyorial d'estil eclèctic (amb barreja d'elements de diferents estils arquitectònics). Destaca a primera vista el frontó de la teulada, treballant amb l'estil de la volta de maó, i revestit d'un esgrafiats d'estil típic modernista on es representen diferents tipus de vegetació. Cal però indicar que si bé tota la façana està en bon estat de conservació, part de l'esgrafiats del frontó necessitaria una petita intervenció. És important la visió que l'arquitecte tenia del conjunt de la façana, ja que explota al màxim tots els materials que la componen, creant una imatge homogènia i alhora ben diferenciada. La unió dels diferents estils arquitectònics dóna molta riquesa a la façana. Tornem a trobar un esgrafiats al segon pis, però aquest és menys vistós. A mida que anem baixant, la decoració es fa més reduïda. Com no podia ser d'altra manera, també trobem l'art de treballar l'acer en les baranes dels balcons. La façana té una plena simetria en planta baixa, segon pis i frontó, però no en el primer pis. Destaquen les columnes esbeltes de pedra, en el centre d'algunes obertures. Per l'arquitecte era tant important la façana principal, com la lateral orientada al jardí.

6. CASA DE VEÏNS (any desconegut)

Adreça: carrer de Vic 12-14

Arquitecte: desconegut

Són dues cases independents, però fetes alhora i amb el mateix sistema constructiu. Són gairebé idèntiques. Inicialment al veure la façana ens ve al cap l'estil neogòtic, per la forma que adopten els arcs de les finestres i balcons. Hi ha molts edificis clarament Modernistes que adopten solucions del neogòtic o d'altres períodes. És el fet de la solució mitjançant l'ús d'una tècnica i uns materials que defineixen l'arquitectura Modernista. Podem observar la forma que agafen els maons alhora de fer les típiques voltes de maó de pla. Destaca la cornisa on sobresurten les bigues de fusta, així com l'aplacat inferior de rajoles ceràmiques vidriades. La teulada té en les teules, també vidriades i de color verd, un toc autènticament Modernista. En la façana es pot observar que el recobriment en forma d'estuc s'ha després en la major part d'ella. Això impedeix poder veure la façana tal com l'arquitecte l'havia pensada. La diferència entre les dues façanes sembla feta per evitar la concepció de cases simplement repetides. El fet de cuidar tant la part de la teulada (teules i voladiu), fa pensar que l'estuc original havia de ser important.